

en Udfigt over Statens Indtægter og Udgifter i det paagjældende Finantsaar, og som en Følge deraf havde jeg ogsaa i den første Finantslov strax opfattet Sagen saaledes, at jeg ikke blot havde opført Indtægterne af Statterne, men ogsaa de andre Indtægter, saasom uvisse Indtægter, usorubseelige Indtægter, Indtægter af Statsactiverne o. s. v., men ved Siden deraf havde jeg ogsaa været aldeles fuldstændig og opført Overskuddet fra det foregaaende Aar. Den første Rigsdag kom imidlertid til det i mine Tanker ikke consequente Resultat, at holde sig til de øvrige Indtægters Postering, men ikke til Overskuddet. Nu troer jeg, at der, efterat man har behandlet saa mange forskellige Finantslove i Henhold til det saaledes engang vedtagne System, ingen Grund er til for Diebliffet i den særlige Finantslov for Kongeriget Danmark at ændre dette. Det vil idetmindste forekomme mig underligt, naar man ikke strax første Gang gik ind paa det, som fra Regjeringens Side var anseet for at være det Rigtige, saa nu at gjøre en saadan Forandring under Forhold, som i flere Henseender ere meget vanskelige; men i ethvert Tilfælde maa jeg gjøre opmærksom paa, at en saadan Beregningsparagraf som den, der her er foreslaaet, kan paa ingen Maade erstatte Savnet af en virkelig Overskudsberegning; thi det Overskud, hvis Savn jeg maa erkende at være tilstede i Finantsloven, er allerede det tilstedeværende Overskud fra det foregaaende Aar. Denne Paragraph gaar derimod ikke ud paa at bestemme noget om et saadant Overskud, men den gaar blot ud paa at sige, at, naar man drager Summen i § 13 fra Summen i § 1, saa bliver der saa og saa Meget tilbage, uden i mindste Maade at bestemme Noget om, hvorhen dette Overskud skal gaae. Der siges ikke engang i Paragraphen, at det skal tilhøre Kongeriget Danmark, eller, at derover maa Ingen disponere uden Rigsdagens Samtykke ved en ny Finantslov; der tales slet ikke Noget derom. Jeg indseer altsaa ikke, hvad Nytte Paragraphen skal være til, og jeg indseer heller ikke, dersom man vedtog en saadan Paragraph, hvad saa Følgen skulde blive, naar Overskuddet blev større, og det har hidtil

sædvanligt viist sig ved vore Finantslove, at Overskuddet snarere er større end mindre, end det var fra først af beregnet. Hvis det nu bliver større, end som saaledes er beregnet, hvad saa? Denne Paragraph indeholder ikke Andet end en Hjemmel for, at Overskuddet beregnes til saa og saa Meget, men den siger ikke Noget om, hvad dette Overskud skal beregnes til; der siges ikke, om det skal føres til Indtægt for Statskassen eller for Kongeriget Danmark særligt. Det forekommer mig saaledes, at den hele Paragraph virkelig væsentligt kun har det for sig, som den ærede Rigsdagsmand ogsaa fremhævede, og, som det forekommer mig, som en Hovedgrund, at den skulde være „uskadelig“; men i denne Henseende troer jeg, at jeg tør gjentagde i Grindring, hvad jeg tillod mig i Modsetning hertil for at fremhæve om det Færlige i at optage „uskadelige“ Paragrapher i Særdeleshed i Finantsloven.

Tiemroth: Det er kun med nogle faa Ord, at jeg skal tillade mig at opholde Thinget ved denne Leilighed. Jeg maa give den ærede Finantsminister Ret i, at det er en meget betænkkelig Tilstand, som Thinget er kommet ind paa derved, at Overskuddet fra de foregaaende Aar ikke findes opført paa Budgettet, men jeg skal dertil kun knytte nogle Grindringer om, hvorledes det Overskud, som for Fremtiden kan tænkes at opstaae, kan fremkomme. Naar vi betragte det nærværende Budget, saa ville vi see, at der til Jyllands og Østernes Andeel af Fællesudgifterne omtrent vil gaae 5,900,000 Rbd., eller Lidt derover. Naar man betragter hvad der af de Punkter, som ere stillede som Indtægt, kan tænkes at komme ind paa Fællesindtægterne, saa faaer man omtrent en Sum af 4,700,000 Rbd.; det er altsammen, idet man lader Vizdragene til Statsgjælden udenfor Beregningen, thi det er jo en Sag, som skal afgjøres, hvis Størelse man kjender i Forveien, og med Hensyn hvortil der ikke kan blive Spørgsmaal om at give sit Samtykke eller at nægte det. Der vil altsaa altid blive en Sum af omtrent en Million og 200,000 Rbd., saaledes som Sagen stiller sig iaar, der vil blive at udrede af de Indtægter, som oppebæres i